

[Povlsen.]

Anerkendelse. Jeg haaber saa, at de færøske Fiskere paa den anden Side ogsaa vil stille sig forstaaende overfor de Betingelser, som Grønlønderne har stillet for at gaa med til denne nye Havn længere mod Nord. Jeg haaber, de færøske Fiskere vil gøre alt for, at disse Betingelser bliver efterlevet.

Der er et enkelt Punkt i disse Betingelser, som jeg gerne vil gøre opmærksom paa, da jeg tror, det indeholder en Misforstaaelse. Det er anden Del af Punkt 3, hvor der staar,

„at Færingernes gamle Krav om Grønløndere som Arbejdskraft under Fiskeriet een Gang for alle frafalder“.

Jeg tror ikke, man kan sige, at det har været et Krav fra Færingernes Side. Færingerne har ment det som en velvillig Imødekomen overfor Grønlønderne at tilbyde dem et Samarbejde med Hensyn til Fiskeriet deroppe i den Tro, at et saadant Samarbejde vilde blive til Glæde og Fordel for begge Parter, og jeg maa tilstaa, at jeg har staaet paa det samme Standpunkt. Jeg var maaske den første, der fremdrog dette under Behandlingen af det aarlig tilbagevendende Lovforslag. Men det er givet, at naar Grønlønderne ikke ønsker et saadant Samarbejde, bliver det ikke etableret. Jeg vilde hermed altsaa blot retfærdiggøre Færingerne; de har ikke stillet noget Krav i saa Henseende, de har blot villet stille sig velvilligt overfor Grønlønderne paa dette Omraade.

Hermed skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Stavning): Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet, og glæder mig ligesom de foregaaende Talere over den Forstaaelse, som er blevet tilvejebragt, bl. a. derved, at det ærede Medlem Hr. Samuelson nu har besøgt Farvandene ved Færingehavnen, og at de Uoverensstemmelser i Opfattelsen, som tidligere raadede, derved er blevet fjernet, hvad der kun kan være nyttigt for Sagen.

Jeg tror ligesom det ærede Medlem Hr. Pürschel, at Tanken om en permanent Lovgivning ikke er holdbar. Jeg tror, at Forholdene er saa uensartede, hvad bl. a. Kravet nu om en nordligere Havn viser, at en permanent Ordning meget vanskeligt lader sig etablere. Medens vi nu faar anlagt en Havn betydeligt nordligere end den nuværende, fordi Fiskene er trukket derop, og det derfor vil være mere bekvemt, er det højst sandsynligt, at Fiskene om nogle Aar trækker i modsat Retning, hvorved det

atter bliver nødvendigt at træffe andre Bestemmelser.

Jeg hører, at man atter beklager sig over det sene Tidspunkt, paa hvilket dette Lovforslag er kommet frem. Jeg maa tilstaa, at jeg i Aar ikke har følt min Samvittighed betyngt heraf, fordi jeg gik ud fra, at denne Anke ikke vilde møde os i Aar, da Lovforslaget gaar ud paa ganske det samme som foregaaende Aar, og da Spørgsmaalet om den nye Havn af naturnødvendige Grunde maa vente, indtil den Undersøgelse har fundet Sted, som først kan finde Sted, naar Besejlingen kan foregaa. Men jeg skal altsaa gerne bestræbe mig for at faa Sagen fremmet tidligere næste Gang, hvad enten den nu skal fremsættes i ændret eller i samme Skikkelse.

Der er imidlertid at bemærke, at der dog er foregaaet en vis Undersøgelse, efter at Inspektionsskibene kom hjem. Efter at vi havde faaet de Oplysninger, de kunde give, tillige med de Oplysninger, der forelaa angaaende Delegationens og Direktørens Forhandlinger med det grønlandske Landsraad, blev de behandlet af de grønlands-sagkyndige. Nogen Tid har dette jo taget — maaske har de brugt længere Tid end nødvendigt, i alt Fald til at komme til det Resultat, at der endnu ikke var nogen Mulighed for at foretage Anvisning af den nye Havn, man ønskede. Men nu bliver Inspektionsskibene udrustet med Anmodning om at undersøge disse Forhold, og naar de til Efteraaret eller til Vinter kommer tilbage, vil vi altsaa kunne faa Lejlighed til at bedømme deres Planer med Hensyn til et Havneanlæg. Forhaabentlig naar vi saa til næste Aar til den Udvidelse, som Færø-Fiskerne særlig ønsker i Øjeblikket.

Samuelson: Jeg mener, at ogsaa jeg skylder det sydgrønlandske Landsraad at sige, at jeg glædede mig over den Forstaaelse, som man viste det færøske Spørgsmaal. Man var i Løbet af et Øjeblik ganske klar over de Vanskeligheder, de færøske Fiskere havde at kæmpe med, og man bøjede af og gav efter saa meget, som jeg synes var rimeligt og naturligt set fra Raadets Synspunkt. Jeg følte mig meget taknemmelig mod det sydgrønlandske Landsraad, og jeg vil gerne have Lov til at sige det her i Rigsdagen, fordi jeg synes, at Landsraadet har for tjent det.

Hvad angaar de Betingelser, der er stillet, er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Povlsen i, at Anvendelsen af grønlandsk Arbejdskraft om Bord i de færøske Skibe har aldrig været noget Krav fra færøsk Side.